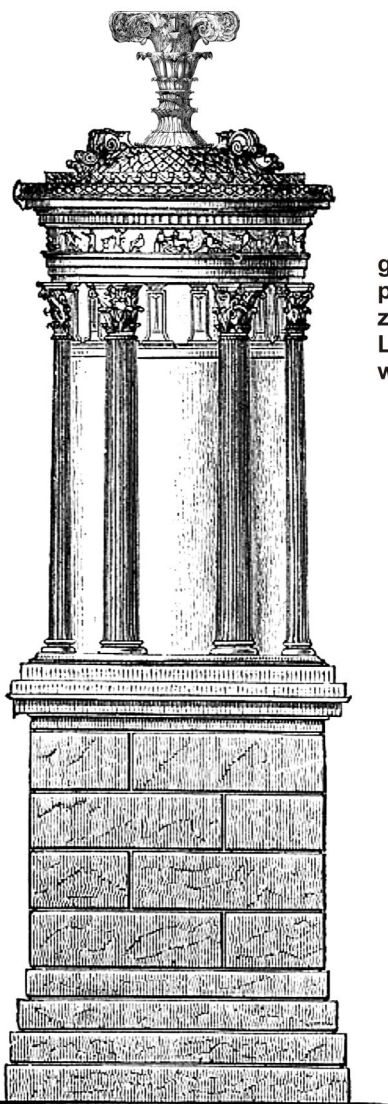
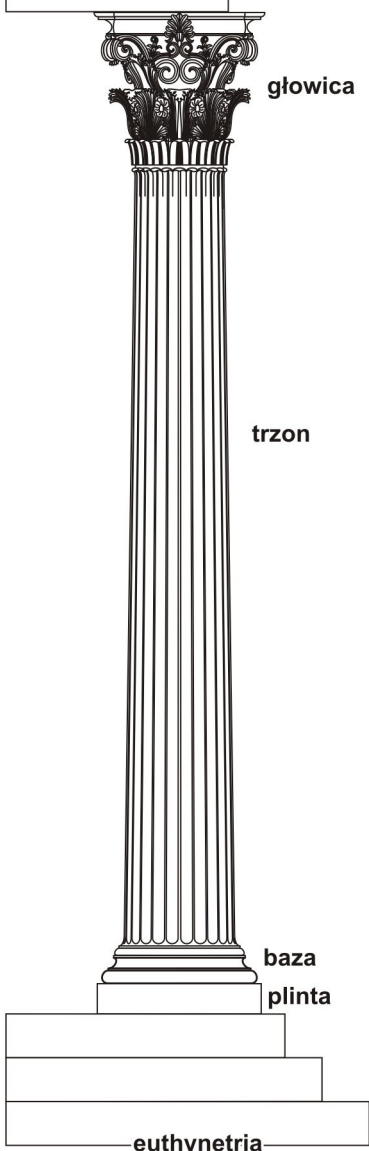
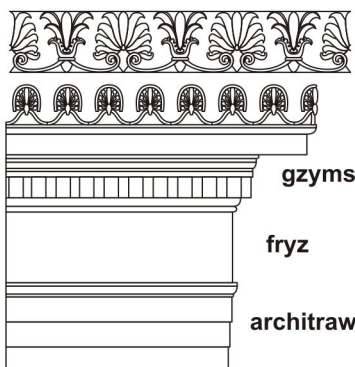
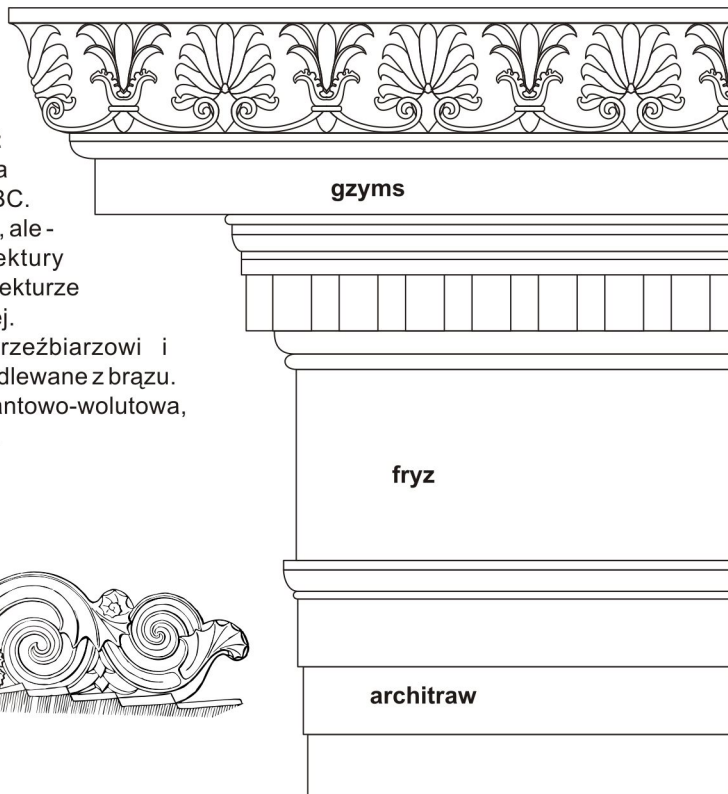
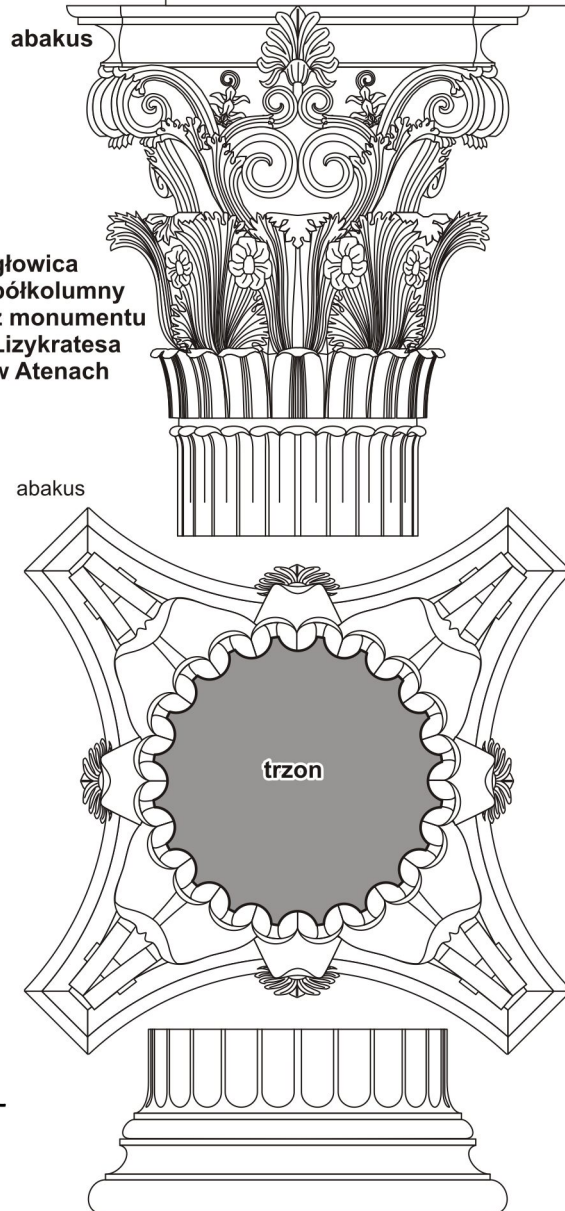

Porządek koryncki jest najmłodszym z greckich porządków - pojedynczą koryncką kolumnę zastosowano po raz pierwszy we wnętrzu doryckiej świątyni **Apollona w Bassae**, 450-420 BC. Pełną kolumnadę koryncką zrealizowano w **tolosie w Epidauros** (365-335 BC), półkolumny korynckie zdobią **monument Lizykratea** w Atenach (334 BC), a pierwsza świątynia zbudowana w całości w tym porządku to **Olympieion** w Atenach ze 170 BC. Porządek koryncki zaliczany jest do tzw. porządków "klasycznych", ale - wnosząc z datowania budowli, należy już do architektury hellenistycznej i właśnie w II w. BC pojawił się również w architekturze rzymskiej, której jest bliższy duchem, niż greckiej sztuce klasycznej. Wynalazek korynckiej głowicy przypisuje się greckiemu rzeźbiarzowi i odlewnikowi **Kallimachosowi** - pierwsze korynckie kapitele były odlewane z brązu. Cechy wyróżniające - poduszkowy, wklęsły abakus, głowica akantowo-wolutowa, ciągły fryz, trzypoziomowy architrav i ornament kostkowy gzymsu.

MONUMENT LIZYKRATESAgłowica
półkolumny
z monumentu
Lizykratesa
w Atenach

trzon